

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД

4 декември 2007 година*

по дело T-326/07 R

Cheminova A/S, установено в Нарбоøre (Дания),

Cheminova Agro Italia Srl, установено в Рим (Италия),

„Хеминова България“ ЕООД, установено в София (България),

Agrodan, SA, установено в Мадрид (Испания),

Lodi SAS, установено в Grand-Fougeray (Франция),

представявани от адв. С. Mereu и адв. К. Van Maldegem,

жалбоподатели,

* Език на производството: английски.

срещу

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н В. Doherty и г-н L. Pappala, в качеството на представители,

ответник,

с предмет молба за спиране на изпълнението на Решение 2007/389/ЕО на Комисията от 6 юни 2007 година относно невключването на малатион в приложение I към Директива 91/414/ЕИО на Съвета и отнемане на разрешенията за продукти за растителна защита, съдържащи това вещество (ОВ L 146, стр. 19) до обявяването на съдебното решение по главното производство,

**ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД
НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ**

постанови настоящото

Определение

Правна уредба

- ¹ Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 230, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 30, наричана по-нататък „директивата“) установява по-специално общностния режим относно даването и отнемането на разрешения за пускане на пазара на продукти за растителна защита.

- 2 Деветото съображение на директивата гласи, че разпоредбите, уреждащи даването на разрешения, трябва да осигурят висока степен на защита, която по-специално трябва да предотвратява разрешаването на продукти за растителна защита, при които рисковете за здравето, почвената вода и околната среда не са подложени на подходящи изследвания. Това съображение също посочва, че здравето на човека и животните трябва да има приоритет над целта за подобряване на растителната продукция.

- 3 Член 2 от директивата определя продуктите за растителна защита по-специално като активни вещества, предназначени да унищожават нежеланите растения. В тази разпоредба активните вещества са определени като вещества или микроорганизми, които имат общо или специфично действие върху вредители или върху растения, части от растения или растителни продукти.

- 4 Член 4, параграф 1 от директивата предвижда, че държавите-членки издават разрешение за продукти за растителна защита само ако активните им вещества са включени в приложение I към директивата.

- 5 Активните вещества, които не са вписани в приложение I към директивата, при определени условия могат да са предмет на режим на преходни мерки и дерогации. Съгласно член 8, параграф 2 от директивата държава-членка може, през период от 12 години от датата на нотифициране на директивата, да разреши на своята територия пускането на пазара на продукти за растителна защита, съдържащи активни вещества, които не са посочени в приложение I, които се намират вече на пазара две години след датата на нотифициране на директивата, а именно 25 юли 1993 г. Комисията е трябвало да започне изпълнението на работна програма за постепенното изследване на въпросните активни вещества. След това е можело да се вземе решение дали активното вещество да бъде включено в приложение I към директивата или не. Държавите-членки според случая е трябвало да осигуряват издаването, отнемането или изменението на съответните разрешения.

- 6 В съответствие с тези разпоредби Комисията започва изпълнението на работна програма за постепенното изследване на активните вещества, в рамките на която заинтересованите страни, желаещи да постигнат вписването на подобно вещество в приложение I, е трябвало в определен срок да предоставят на Комисията и на държавите-членки всички необходими данни.
- 7 Регламент (ЕИО) № 3600/92 на Комисията от 11 декември 1992 година относно определяне на подробни правила за изпълнението на първия етап от работната програма, посочена в член 8, параграф 2 от Директива 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 366, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 11, стр. 220), организира процедурата за оценка на първа поредица от вещества с оглед евентуалното им вписване в приложение I към директивата.
- 8 След това с Регламент (ЕО) № 451/2000 на Комисията от 28 февруари 2000 година за определяне на подробни правила за изпълнение на втория и третия етап от работната програма, посочена в член 8, параграф 2 от Директива 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 55, стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 32, стр. 3), Комисията предвижда оценката на втора и трета поредица от активни вещества с оглед евентуалното им вписване в приложение I към директивата.
- 9 Сред активните вещества от втората поредица фигурира разглежданият в настоящото производство малатион — антипаразитен продукт, използван основно в земеделието за борба срещу различни насекоми при широка гама от селскостопански и градинарски растения, както и за борба срещу комарите, мухите и домашните насекоми.
- 10 Въведената с Регламент № 451/2000 процедура започва с предвидената в член 4, параграф 1 от регламента нотификация за интерес, която производителят, желаещ да осигури вписването на дадено активно вещество в приложение I на директивата, изпраща най-късно до 31 август 2000 г. до посочената в приложение I към регламента докладваща държава-членка, която за малатиона е Финландия.

- 11 Съгласно член 6, параграф 1 от Регламент № 451/2000 всеки нотификатор е длъжен да предаде на докладващата държава-членка обобщено досие и пълно досие, както са определени в член 6, параграфи 2 и 3 от същия регламент.
- 12 Съгласно разпоредбите на член 5, параграф 4, букви в) и г) от Регламент № 451/2000 във връзка с член 2 от Регламент (ЕО) № 703/2001 на Комисията от 6 април 2001 година относно определяне на активните вещества на продукти за растителна защита, които трябва да бъдат оценени по време на втория етап от посочената в член 8, параграф 2 от Директива 91/414/ЕИО на Съвета работна програма, и за изменение на списъка с определените за докладващи по тези вещества държави-членки (ОВ L 98, стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 37, стр. 43), срокът за подаването на тези досиета, както и релевантната информация, която може да допринесе за оценката на активните вещества, е 30 април 2002 г.
- 13 По смисъла на член 7, параграф 1 от Регламент № 451/2000 докладващата държава-членка е длъжна, най-късно шест месеца след приемането на всички досиета за дадено активно вещество, да докладва пред Комисията относно пълнотата на досиетата. За онези активни вещества, чиито досиета са счетени за пълни, докладващата държава-членка пристъпва към оценката на досието.
- 14 В съответствие с първоначалната редакция на член 8, параграф 1 от Регламент № 451/2000 докладващата държава-членка е трябвало да изпрати до Комисията — възможно най-бързо и най-късно 12 месеца след като досието е било счетено за пълно — доклад за своята оценка на досието, който да съдържа препоръка дали да се впише активното вещество в приложение I към директивата, или да не се впише.

- 15 Разпоредбите на член 8 от Регламент № 451/2000 са изменени с член 20 от Регламент (ЕО) № 1490/2002 на Комисията от 14 август 2002 година за определяне на допълнителни подробни правила за изпълнение на третия етап на работната програма, посочена в член 8, параграф 2 от Директива 91/414/ЕИО на Съвета и за изменение на Регламент (ЕО) № 451/2000 (ОВ L 224, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 45, стр. 32), като е въведен допълнителен етап на процедурата.
- 16 Така докладващата държава-членка — като дава препоръка дали да се впише активното вещество в приложение I към директивата, или да не се впише — трябва да изпрати на Европейския орган за безопасност на храните (EFSA) проект на доклада за оценка на досието във възможно най-кратък срок и не по-късно от 12 месеца след като досието е било определено като пълно (член 8, параграф 1 от Регламент № 451/2000). Макар че на този стадий от процедурата представянето на нови изследвания по принцип не се приема, докладващата държава-членка може да покани нотификаторите да предоставят допълнителни данни, които са необходими за изясняването на досието (член 8, параграф 2 от Регламент № 451/2000).
- 17 След това EFSA трябва да представи проекта на доклада за оценка, изготвен от докладващата държава, на държавите-членки и може да организира експертна консултация (партньорска проверка). На този стадий от процедурата представянето на нови изследвания не се приема; докладващата държавата-членка обаче може, в съгласие с EFSA, да покани авторите на нотификацията да предоставят в определени срокове допълнителни данни, които докладващата държава-членка или EFSA смятат, че са необходими за изясняването на досието (член 8, параграф 5 от Регламент № 451/2000).
- 18 EFSA оценява проекта на доклада за оценка, изготвен от докладчика, и предоставя на Комисията своето становище дали може да се очаква активното вещество да отговори на изискванията за безопасност на директивата не по-късно от една година след получаването на проекта на доклада за оценка на докладващата държава-членка. При необходимост EFSA дава своето становище за възможните опции, които се считат за задоволителни по отношение на изискванията за безопасност (член 8, параграф 7 от Регламент № 451/2000).

- 19 Най-късно шест месеца след получаването на становището на EFSA, Комисията в зависимост от случая предлага решение, с което се отказва вписването на активното вещество в приложение I към директивата и съответно за отнемане от държавите-членки на разрешенията за пускане на пазара на продукти за растителна защита, съдържащи това вещество, или директива за включване на посоченото вещество в приложение I към директивата (член 8, параграф 8 от Регламент № 451/2000).
- 20 Заключителният акт трябва да се приеме в съответствие с известната като „комитология“ процедура, предвидена в Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията (ОВ L 184, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 159) във връзка с член 19 от директивата и с член 2, буква б) от Регламент № 1490/2002, с други думи във основа на становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните.

Обстоятелства в основата на спора

- 21 Жалбоподателят Cheminova A/S е датско дружество, учредено през 1938 г., чиято основна дейност е производство и търговия с продукти за растителна защита. То търгува със своите продукти по два начина: или ги продава пряко на клиенти на общностния пазар, като използва собствените си национални разрешения, или избира да ги продава посредством дъщерни дружества като Cheminova Agro Italia Srl, „Хеминова България“ ЕООД и Agrodan SA — жалбоподатели по настоящото дело, или посредством клиенти. Във втория случай тези дъщерни дружества и клиенти могат също да притежават национални разрешения. Освен това жалбоподателите продават своите продукти на клиенти извън общностния пазар, и по-специално в Северна Америка и в Африка. Cheminova A/S, Cheminova Agro Italia, „Хеминова България“ и Agrodan (наричани по-нататък общо „четиримата жалбоподатели Cheminova“) принадлежат към група, чието дружество майка е Auriga Industries A/S, което не извършва собствена търговска дейност.

- 22 Жалбоподателят Lodi SAS е френско дружество, специализирано в производството и продажбата на инсектициди. Във Франция то е притежател на разрешения за търговия за множество продукти на основата на малатион.
- 23 На 24 август 2000 г. Cheminova A/S нотифицира Комисията, че желае да осигури вписването на малатиона в приложение I към директивата. Комисията приема нотификацията и вписва името на Cheminova A/S в списъка на „нотификаторите“. Cheminova A/S представя обобщеното и пълното досие на Република Финландия, докладващата държава-членка, като иска оценка за употребата за четири вида култури: ябълки, ягоди, люцерна и декоративни растения (оранжерийни растения). На 28 октомври 2002 г. Република Финландия информира Комисията, че представеното от Cheminova A/S досие е пълно.
- 24 Република Финландия пристъпва към оценката на малатиона и на 2 февруари 2004 г., без да поиска от Cheminova A/S да ѝ предостави допълнителни научни данни, представя на EFSA своя проект на доклад за оценка с цел извършване на партньорска проверка. Този проект на доклада за оценка — който дава препоръка за вписване на малатиона в приложение I към директивата, но при ограничаване на употребата му до декоративните оранжерийни растения — е предмет на партньорска проверка от държавите-членки и EFSA. Проверката продължава от 2 февруари 2004 г. до 13 януари 2006 г., без EFSA или Република Финландия да поискат от Cheminova A/S да предостави допълнителни научни данни. В периода от 4 април до 24 ноември 2005 г. Cheminova A/S по собствена инициатива предава на Република Финландия и EFSA научни документи, свързани с малатиона.
- 25 На 13 януари 2006 г. EFSA предоставя на Комисията своето „заключение относно партньорската проверка за оценка на пестицидният риск на активното вещество малатион“. След това в рамките на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните държавите-членки и Комисията пристъпват към преглед на проблематиката. На 17 март и 31 юли 2006 г. Cheminova A/S отново предоставя на Комисията научни документи, свързани с малатиона. На 29 септември 2006 г. Комисията изготвя своя доклад за прегледа на малатиона, в който предлага малатионът да не се вписва в приложение I към директивата.

26 Накрая, на 6 юни 2007 г., в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, Комисията приема Решение 2007/389/ЕО относно невключването на малатион в приложение I към Директива 91/414/ЕИО на Съвета и отнемане на разрешенията за продукти за растителна защита, съдържащи това вещество (ОВ L 146, стр. 19, наричано по-нататък „обжалваното решение“), чийто диспозитив гласи следното:

„Член 1

Малатион не се включва като активно вещество в приложение I към [Д]иректива[та] [...].

Член 2

Държавите-членки гарантират, че:

- а) разрешенията за продукти за растителна защита, съдържащи малатион, ще бъдат отнети до 6 декември 2007 г.;

- б) разрешения за продукти за растителна защита, съдържащи малатион, не се издават или подновяват от датата на публикуване на настоящото решение.

Член 3

Всеки гратисен период, предоставен от държавите-членки в съответствие с разпоредбите на член 4, параграф 6 от [Д]иректива[та] [...], е възможно най-кратък и изтича най-късно на 6 декември 2008 г.

Член 4

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.“

- 27 Невключването на малатион като активно вещество в приложение I към директивата е обосновано в обжалваното решение с обстоятелството, че при оценката на това активно вещество са набелязани няколко проблема, а именно невъзможността да се изключи генотоксичността на изомалатион и въздействията на някои токсикологично значими метаболити, които не позволяват въз основа на наличната информация да се направи заключение, че малатион отговаря на критериите за включване в приложение I към директивата (съображение 5).
- 28 В този смисъл в обжалваното решение се посочва, че поради наличието на изомалатион в техническия материал, който представлява примес, допринасящ значително за профила на токсичност на малатион и чиято генотоксичност не може да бъде изключена, не може да се направи никакво заключение относно риска за операторите, работниците и случайните лица. В него се указва, че освен това въз основа на наличната информация не е доказано, че оцененото излагане на потребителите в резултат на засилен и хроничен прием на ядовити култури е приемливо поради недостатъчната информация за въздействията на някои токсикологично значими метаболити (съображение 5).

- 29 Въпреки изложените доводи от страна на Cheminova A/S (между 4 април 2005 г. и 31 юли 2006 г.) относно изомалатиона и метаболитите, Комисията приема, че установените проблеми остават неразрешени. Тя смята, че оценките, направени въз основа на внесената и оценена информация по време на срещите на експерти на EFSA, не са показали, че при предложените условия на употреба продукти за растителна защита, съдържащи малатион, като цяло биха отговаряли на изискванията, определени от директивата (съображение б).

Производство и искания на страните

- 30 С жалба, подадена в секретариата на Първоинстанционния съд на 30 август 2007 г., жалбоподателите искат отмяната на обжалваното решение.

- 31 С отделен акт, подаден в секретариата на Първоинстанционния съд на 5 септември 2007 г., жалбоподателите представят настоящата молба за допускане на обезпечение, в която молят председателя на Първоинстанционния съд:

— да спре изпълнението на обжалваното решение,

— да определи други подходящи временни мерки,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

32 В писменото си становище, подадено в секретариата на Първоинстанционния съд на 24 септември 2007 г., Комисията моли председателя на Първоинстанционния съд:

— да отхвърли молбата за допускане на обезпечение,

— да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

33 С дата 31 октомври 2007 г. съдията по обезпечителното производство поставя на страните някои въпроси, на които те отговарят писмено в определения срок.

От правна страна

34 В съответствие с разпоредбите на член 242 ЕО и член 243 ЕО във връзка с член 225, параграф 1 ЕО Първоинстанционният съд може, ако счита, че обстоятелствата го изискват, да постанови спиране на изпълнението на обжалван пред него акт или да разпореди необходимите временни мерки.

35 Член 104, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд предвижда, че в молбите за временни мерки трябва да се излага предметът на спора, обстоятелствата, установяващи неотложността, както и фактическите и правни основания, които обосновават вероятната основателност (*fumus boni juris*) за постановяване на поисканата временна мярка. Така молбата за спиране на изпълнението и за други временни мерки може да бъде уважена от съдията по обезпечителното производство, ако е установено, че има вероятна основателност постановяването им да е фактически и правно обосновано (*fumus boni*

juris) и че тези мерки са неотложни, в смисъл че е необходимо да бъдат разпоредени и да породят действието си преди решението по главното производство, за да се избегне значителна и непоправима вреда за интересите на жалбоподателя. Тези условия са кумулативни, така че молбата за временни мерки трябва да бъде отхвърлена при неизпълнение на някое от тях (Определение на председателя на Съда от 14 октомври 1996 г. по дело SCK и FNK/Комисия, C-268/96 P(R), Recueil, стр. I-4971, точка 30). При необходимост съдията по обезпечителното производство също извършва съпоставка на съществуващите интереси (вж. Определение на председателя на Съда от 23 февруари 2001 г. по дело Австрия/Съвет, C-445/00 R, Recueil, стр. I-1461, точка 73 и цитираната съдебна практика).

- 36 Освен това при изследването на обстоятелствата в тяхната съвкупност съдията по обезпечителното производство разполага с широки правомощия за преценка и е свободен да определи, в зависимост от особеностите на случая, начина, по който трябва да се установи наличието на тези условия, както и реда за това, още повече че нито една норма на общностното право не му налага предварително установен аналитичен модел относно оценката на необходимостта от постановяване на временна мярка (Определение на председателя на Съда от 19 юли 1995 г. по дело Комисия/Atlantic Container Line и др., C-149/95 P(R), Recueil, стр. I-2165, точка 23; и Определение на председателя на Съда от 3 април 2007 г. по дело Vischim/Комисия, C-459/06 P(R), Сборник, стр. I-53, точка 25).
- 37 Предвид материалите от преписката по делото, и по-специално отговорите на страните на поставените въпроси, съдията по обезпечителното производство приема, че разполага с всички необходими данни, за да се произнесе по настоящата молба за временни мерки, без да е необходимо преди това да изслуша устните обяснения на страните.

По допустимостта

Доводи на страните

- 38 Комисията смята, че молбата за допускане на обезпечение е недопустима, тъй като не отговаряла на формалните изисквания по член 104, параграфи 2 и 3 от

Процедурния правилник. Всъщност тя се свежда до същество до препращането към твърде обемния текст на жалбата и практически не позволявала сама по себе си да се разберат критиките срещу обжалваното решение. Така правните основания, изтъкнати в молбата за допускане на обезпечение с цел да се установи *fumus boni iuris*, били представени само в девет точки, докато жалбата по главното производство съдържала 88 точки, посветени на правните основания за отмяна. Съдията по обезпечителното производство обаче не трябвало да взема предвид правни основания, които не са изложени в самата молба за допускане на обезпечение.

39 Комисията допълва, че по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО нито един от жалбоподателите с изключение на *Cheminova A/S* не е лично засегнат от обжалваното решение, което представлява акт с общо приложение, адресиран единствено до държавите-членки. Останалите жалбоподатели били обикновени продавачи или потребители на разглеждания продукт. Както обаче било видно от трите списъка, приложени към писменото становище на Комисията, освен споменатите жалбоподатели съществували многобройни оператори, които използват малатион или имат разрешение за продажбата му. По тези причини жалбата, а следователно и молбата за допускане на обезпечение, трябвало да бъдат обявени за недопустими по отношение на тези жалбоподатели.

40 Според жалбоподателите жалбата по главното производство е допустима в съответствие с член 230, четвърта алинея ЕО, тъй като е насочена срещу акт със задължително правно действие, който ги засяга пряко и лично. Като нотификатор за малатиона *Cheminova A/S* несъмнено било процесуално легитимирано да обжалва. Когато обаче се преценява допустимостта на една и съща жалба, подадена от множество жалбоподатели, и когато жалбата е допустима по отношение на един от тях, не следвало да се проверява активната процесуална легитимация на останалите жалбоподатели (вж. Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 19 юли 2007 г. по дело *Du Pont de Nemours (France)* и др./Комисия, T-31/07 R, Сборник, стр. II-2767, точка 113 и цитираната съдебна практика).

41 Освен това що се отнася до останалите жалбоподатели освен *Cheminova A/S*, всеки от тях бил процесуално легитимиран да обжалва, тъй като всички те

притежавали национални разрешения за търговия с продукти за растителна защита на основата на малатион, издадени им от компетентните органи на държавите-членки. Доколкото нито един оператор не би могъл вече да получи такова разрешение за търговия, тези жалбоподатели принадлежали към ограничен кръг от оператори. Всичките им разрешения щели да бъдат отнети най-късно на 6 декември 2007 г. като пряка последица от обжалваното решение.

Съображения на съдията по обезпечителното производство

⁴² Съгласно разпоредбите на член 104, параграф 1 от Процедурния правилник молбите за временни мерки са допустими само ако са направени от страна по дело, по което е сезиран Първоинстанционният съд. Това правило предполага жалбата по главното производство, на която се основава молбата за допускане на обезпечение, действително да подлежи на разглеждане от Първоинстанционния съд.

⁴³ Според постоянната съдебна практика допустимостта на жалбата по главното производство по принцип не трябва да се разглежда в обезпечителното производство поради опасността да се предреша изходът на делото по главното производство. Въпреки това, когато се твърди явната недопустимост на жалбата по главното производство, на която се основава молбата за допускане на обезпечение, може да се окаже необходимо да се установи наличието на определени обстоятелства, позволяващи с вероятна основателност да се направи извод за допустимостта на такава жалба (Определение на председателя на Съда от 12 октомври 2000 г. по дело *Federación de Cofradías de Pescadores de Guirúzcoa* и др./Съвет, С-300/00 P(R), Recueil, стр. I-8797, точка 34; Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 15 януари 2001 г. по дело *Stauner* и др./Парламент и Комисия, T-236/00 R, Recueil, стр. II-15, точка 42; и Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 8 август 2002 г. по дело *VVG International* и др./Комисия, T-155/02 R, Recueil, стр. II-3239, точка 18).

- 44 Тази проверка на допустимостта на жалбата по главното производство е по необходимост ограничена, предвид неотложния характер на обезпечителното производство (Определение по дело *Federación de Cofradías de Pescadores de Guirúzcoa* и др./Съвет, точка 43 по-горе, точка 35).
- 45 В действителност в рамките на молба за допускане на обезпечение може да бъде преценена само вероятната допустимост на жалбата по главното производство, като целта е да се провери дали жалбоподателят е представил достатъчно доказателства, които а priori обосновават извода, че допустимостта на жалбата по главното производство не е изключена. Съдията по обезпечителното производство следва да обяви молбата за недопустима само ако допустимостта на жалбата по главното производство може да бъде напълно изключена. Всъщност произнасянето по допустимостта на етапа на обезпечително производство, когато *prima facie* тя не е напълно изключена, би предрешило решението на Първоинстанционния съд по главното производство (Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 17 януари 2001 г. по дело *Petrolessence* и *SG2R/Комисия*, T-342/00 R, Recueil, стр. II-67, точка 17, Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 19 декември 2001 г. по дело *Government of Gibraltar/Комисия*, T-195/01 R и T-207/01 R, Recueil, стр. II-3915, точка 47 и Определение на председателя на Първоинстанционния съд по дело *Região autónoma dos Açores/Съвет*, посочено по-горе в точка 31, точка 110).
- 46 В конкретния случай Комисията оспорва допустимостта на жалбата по главното производство. При това положение следва да се провери дали съществуват обстоятелства, позволяващи въпреки това с вероятна основателност да се направи извод за допустимостта на жалбата по главното производство във връзка с това дело.
- 47 В това отношение е важно най-напред да се приеме за установено, че макар и да оспорва процесуалната легитимация на жалбоподателите с изключение на *Cheminova A/S* да обжалват, Комисията изрично признава тази процесуална легитимация на това дружество. Всъщност предвид качеството му на нотификатор за малатиона, който действително е участвал в предвидената в директивата процедура по оценка на активно вещество и ползва предвидените в съответната правна уредба процесуални гаранции, не може с вероятна основателност да бъде изключено, че *Cheminova A/S* е пряко и лично засегнато от

обжалваното решение по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО и че подадената от него жалба е допустима (Определение по дело *Du Pont de Nemours (France)* и др./Комисия, точка 40 по-горе, точка 112).

- 48 При тези обстоятелства в рамките на една и съща жалба по главното производство активната процесуална легитимация на другите жалбоподатели не следва да се разглежда (вж. в този смисъл Решение на Съда от 24 март 1993 г. по дело *CIRFS* и др./Комисия, С-313/90, *Recueil*, стр. I-1125, точка 31, и Решение на Първоинстанционния съд от 8 юли 2003 г. по дело *Verband der freien Rohrwerke* и др./Комисия, Т-374/00, *Recueil*, стр. II-2275, точка 57; вж. в този смисъл и Решение на Първоинстанционния съд от 6 юли 1995 г. по дело *AITEC* и др./Комисия, Т-447/93—Т-449/93, *Recueil*, стр. II-1971, точка 82). Тази съдебна практика, основана на съображения за процесуална икономия, е обоснована от обстоятелството, че дори и да се предположи, че някой от жалбоподателите няма активна процесуална легитимация, Първоинстанционният съд въпреки това би трябвало изцяло да разгледа по същество представените правни основания за отмяна (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 9 юли 2007 г. по дело *Sun Chemical Group* и др./Комисия, Т-282/06, *Сборник*, стр. II-2149, точка 52).
- 49 Нужно е да се подчертае обаче, че споменатата в точка 48 по-горе съдебна практика, макар че при необходимост би трябвало да бъде взета предвид в рамките на главното производство, не би могла да намери приложение, когато става въпрос за неотложна преценка в рамките на обезпечително производство.
- 50 Всъщност съгласно постоянната съдебна практика неотложността следва да се преценява по отношение на необходимостта от постановяване на временни мерки, за да се избегне настъпването на значителна и непоправима вреда за страната, която иска налагането на временната мярка. Тази страна е длъжна да докаже, че не би могла да изчака края на главното производство, без да претърпи лична вреда, която ще има за нея значителни и непоправими последици (Определение на председателя на Съда от 15 юни 1987 г. по дело *Белгия/Комисия*, 142/87 R, *Recueil*, стр. 2589, точка 23; и Определение на председателя на Съда от 8 май 1991 г. по дело *Белгия/Комисия*, С-356/90 R, *Recueil*, стр. I-2423, точки 20 и 23).

- 51 Оттук следва, че единствено страна, процесуално легитимирана да подаде жалбата по главното производство, на която се основава молбата за допускане на обезпечение, може да бъде допусната да установи неотложността, като покаже, че лично би претърпяла значителна и непоправима вреда, ако исканата временна мярка не бъде постановена. Без това ограничение за получаването на временна мярка щеше да е достатъчно засегнатите от даден общностен акт предприятия да се обединят и да подадат обща жалба за отмяна заедно с молба за допускане на обезпечение, подадена от няколко жалбоподатели, само един от които е процесуално легитимиран по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО, докато останалите щяха да могат да докажат единствено, че са претърпели значителна и непоправима вреда.
- 52 При дадените обстоятелства тогава следва да се провери дали направеното от жалбоподателите с изключение на Cheminova A/S искане за отмяна на обжалваното решение в главното производство пред Първоинстанционния съд *prima facie* изглежда явно недопустимо.
- 53 По смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО всяко физическо или юридическо лице може да обжалва актовете, които въпреки формата си на регламент или решение, адресирано до друго лице, го засягат пряко и лично.
- 54 Що се отнася до въпроса дали с вероятна основателност може да се смята, че жалбоподателите с изключение на Cheminova A/S са лично засегнати от обжалваното решение, чиито единствени адресати са държавите-членки (член 4 от обжалваното решение), необходимо е първо да се приеме за установено, че обжалваното решение представлява *prima facie* акт с общо приложение, доколкото се прилага по отношение на обективно определени положения и има правни последици по отношение на категории лица, които са посочени по общ и абстрактен начин. Всъщност членове 1—3 от обжалваното решение се отнасят до активно вещество, малатион, и посочените по общ и абстрактен начин икономически оператори, които притежават разрешения за търговия. Следователно по отношение на тези разпоредби и при условие че са налице присъщите им характеристики, тези икономически оператори са *prima facie* засегнати от обжалваното решение по еднакъв начин и са в идентично положение.

- 55 Все пак при определени обстоятелства не е изключена възможността разпоредбите на този акт с общо приложение да засягат лично някои от тях (вж. Решение на Съда от 16 май 1991 г. по дело *Extramet Industrie/Съвет*, С-358/89, *Recueil*, стр. I-2501, точка 13, Решение на Съда от 18 май 1994 г. по дело *Codorníu/Съвет*, С-309/89, *Recueil*, стр. I-1853, точка 19; и Решение на Съда от 25 юли 2002 г. по дело *Unión de Pequeños Agricultores/Съвет*, С-50/00 P, *Recueil*, стр. I-6677, точка 36).
- 56 Съгласно постоянната съдебна практика физическите или юридическите лица, които не са адресати на даден акт, могат да твърдят, че са лично засегнати по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО само ако съответният акт се отнася до тях поради някои присъщи за тях качества или поради фактическо положение, което ги разграничава от всички останали лица и така ги индивидуализира по същия начин, както адресата на акта (Решение на Съда от 15 юли 1963 г. по дело *Plaumann/Комисия*, 25/62, *Recueil*, стр. 197, 223; Решение по дело *Codorníu/Съвет*, точка 55 по-горе, точка 20; Решение по дело *Unión de Pequeños Agricultores/Съвет*, точка 55 по-горе, точка 36; и Решение от 1 април 2004 г. по дело *Комисия/Jégo-Quééré*, С-263/02 P, *Recueil*, стр. I-3425, точка 45).
- 57 В това отношение възможността да се определи с по-голяма или по-малка точност колко са или дори кои са правните субекти, спрямо които се прилага дадена мярка, по никакъв начин не налага тези субекти да се считат за лично засегнати от въпросната мярка, след като е установено, че прилагането ѝ се осъществява по силата на обективно правно или фактическо положение, определено в разглеждания акт (Определение на Съда от 24 май 1993 г. по дело *Arnaud и др./Съвет*, С-131/92, *Recueil*, стр. I-2573, точка 13; вж. също Определение на Съда от 18 декември 1997 г. по дело *Sveriges Betodlares и Henrikson/Комисия*, С-409/96 P, *Recueil*, стр. I-7531, точка 37; и Решение на Първоинстанционния съд от 22 февруари 2000 г. по дело *АСАV и др./Съвет*, T-138/98, *Recueil*, стр. II-341, точка 64).
- 58 В случая изглежда, че с изключение на *Cheminova A/S* жалбоподателите не само не са индивидуализирани поради присъщи за тях качества, но и несъмнено са засегнати по същия начин като всички останали продавачи и потребители на малатиона, които са в същото положение. Обжалваното решение не съдържа

нито едно конкретно обстоятелство, позволяващо да се направи изводът, че при приемането му е взето предвид особеното положение на жалбоподателите с изключение на Cheminova A/S. При това положение изглежда, че тези жалбоподатели биха могли да твърдят, че са засегнати от обжалваното решение единствено поради обективното си качество на икономически оператори, към които това решение е насочено. Такова засягане обаче не е достатъчно, за да бъдат лично засегнати по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО. Нито един от изтъкнатите от жалбоподателите доводи в обратен смисъл не позволява да се оспорят тези съображения.

59 Що се отнася до обстоятелството, че жалбоподателите с изключение на Cheminova A/S притежават национални разрешения за търговия с малатион, достатъчно е да се отбележи, че единствено наличието на такива права за търговия, евентуално застрашени от обжалваното решение, не е годно да индивидуализира титуляра на споменатото право, доколкото не се оспорва фактът, че същото право е предоставено на обективно определени оператори в приложение на общо и абстрактно правило (вж. в този смисъл Определение на Първоинстанционния съд от 28 ноември 2005 г. по дело ЕЕВ и др./Комисия, T-94/04, Recueil, стр. II-4919, точки 53—55). С представянето на три приложения към писменото ѝ становище списъка обаче Комисията доказва, че съществуват многобройни предприятия освен жалбоподателите, които също продават и употребяват малатион и които следователно притежават право за търговия на същото основание като жалбоподателите. В отговор на поставен от съдията по обезпечителното производство въпрос жалбоподателите не оспорват присъствието на пазара на споменатите от Комисията предприятия.

60 В отговор на поставен от съдията по обезпечителното производство въпрос жалбоподателите също представят писма, даващи достъп на жалбоподателите с изключение на Cheminova A/S до притежавани от последното данни — писма, чиято цел е да улеснят получаването на национални разрешения за търговия с малатион. Като се позовават на Решение на Първоинстанционния съд от 11 септември 2002 г. по дело Pfizer Animal Health/Съвет (T-13/99, Recueil, стр. II-3305, точка 98), жалбоподателите поддържат, че тези писма им предоставят особени права, аналогични на тези, на които може да се позовава предприятието жалбоподател по дело Codorníu/Conseil, решението по което е посочено в точка 55 по-горе (точка 21).

61 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че разглежданите писма за достъп нямат нито за цел, нито за последица да предоставят на предприятията адресати особеното правно положение, каквото е това на Cheminova A/S. Доколкото е ограничено до улесняване на получаването на национални разрешения за търговия с малатион, тяхното приложно поле не би могло да надхвърля това на самите разрешения. Както бе постановено в точка 59 по-горе обаче, тези разрешения не са от естество да индивидуализират жалбоподателите с изключение на Cheminova A/S. Що се отнася до позоваването на Решението по дело Pfizer Animal Health/Съвет, точка 60 по-горе, то не е релевантно, защото жалбата по завършилото с това решение дело е обявена за допустима единствено при отчитането на съвкупност от обстоятелства, представляващи особено процесуално положение, което характеризира жалбоподателя, а именно качеството му на лице, отговарящо за първото пускане в обращение на съответния продукт (Решение по дело Pfizer Animal Health/Съвет, посочено по-горе, точки 97, 98 и 105). Случаят обаче не е такъв, що се отнася до процесуалното положение на жалбоподателите с изключение на Cheminova A/S.

62 Дори и да се предположи, че обжалваното решение е годно да породи различни последици за всеки засегнат продавач или потребител, това обстоятелство не би било достатъчно да докаже, че жалбоподателите с изключение на Cheminova A/S имат присъщи на тях качества или се намират във фактическо положение, което ги разграничава от операторите, споменати в представените от Комисията списъци. Всъщност в молбата за допускане на обезпечение жалбоподателите не уточняват в каква степен техните права за търговия ще бъдат особено засегнати от отрицателните последици на обжалваното решение, и то по начин, който би ги отличил от всички останали оператори от разглежданата категория (вж. в този смисъл Определение на Първоинстанционния съд от 11 септември 2007 г. по дело Fels-Werke и др./Комисия, T-28/07, точка 63).

63 На последно място, трябва да бъдат отхвърлени и доводите относно принадлежността на жалбоподателите с изключение на Cheminova A/S към затворен кръг от предприятия, обречени да изгубят разрешенията си за търговия най-късно на 6 декември 2007 г. Всъщност за да може наличието на такъв кръг да бъде обстоятелство, годно да индивидуализира въпросните лица по отношение на акт с общо приложение, според постоянната съдебна практика е необходимо институцията, която е издала акта, да е била длъжна при приемането на този акт да отчете особеното положение на тези лица (вж. Определение по

дело *Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa* и др./Съвет и Комисия, точка 43 по-горе, точка 46 и цитираната съдебна практика; Решение на Първоинстанционния съд от 15 декември 1994 г. по дело *Unifruit Hellas*/Комисия, T-489/93, *Recueil*, стр. II-1201, точка 25; Определение на Първоинстанционния съд от 3 юни 1997 г. по дело *Merck* и др./Комисия, T-60/96, *Recueil*, стр. II-849, точка 58; и Решение на Първоинстанционния съд от 27 юни 2001 г. по дело *Andres de Dios* и др./Съвет, T-166/99, *Recueil*, стр. II-1857, точка 54). В случая обаче подобно задължение не е било възложено на Комисията при приемането на обжалваното решение.

64 От изложеното дотук следва, че жалбоподателите с изключение на *Chemina A/S* не могат с вероятна основателност да се смятат за лично засегнати от обжалваното решение. Ето защо тези жалбоподатели не са процесуално легитимирани да изтъкват основания на личното им положение доводи с цел установяване на неотложността. Следователно те нямат процесуална легитимация и за подаване на настоящата молба за допускане на обезпечение.

65 Доколкото Комисията поддържа, че молбата за допускане на обезпечение не удовлетворява формалните изисквания на член 104, параграфи 2 и 3 от Процедурния правилник, следва да се напомни, че по силата на тази разпоредба молбата, свързана с временни мерки, трябва по-специално да излага фактическите и правни основания, които обосновават вероятната основателност за постановяване на поисканата временна мярка, и да бъде подадена отделно и съгласно изискванията, предвидени в членове 43 и 44 от същия правилник.

66 В това отношение от добре установената съдебна практика следва, че молбата за допускане на обезпечение трябва сама по себе си да позволява на ответника да подготви становището си, а на съдията по обезпечителното производство — да се произнесе по молбата, ако е необходимо, без да разполага с други данни, като съществените правни и фактически обстоятелства, на които тя се основава, трябва да следват по логичен и разбираем начин от текста на самата молба за допускане на обезпечение (Определение на председателя на Първоинстанционния съд по дело *Stauner* и др./Парламент и Комисия, точка 43 по-горе, точка 34; Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 7 май 2002 г. по дело *Aden* и др./Съвет и Комисия, T-306/01 R, *Recueil*, стр. II-2387, точка 52; Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 25 юни 2003 г. по дело *Schmitt/AER*, T-175/03 R, *Recueil FP*, стр. I-A-175 и II-883, точка 18; и Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 23 май 2005 г. по дело *Dimos Ano Liosion* и др./Комисия, T-85/05 R, *Recueil*, стр. II-1721, точка 37).

67 В случая следва да се приеме за установено, че макар молбата за допускане на обезпечение да може наистина да се смята за лаконична, що се отнася до изтъкнатите правни основания, обосноваващи наличието на *fumus boni juris*, тя все пак съдържа елементи, които позволяват на съдията по обезпечителното производство да ги разгледа. Всъщност от тях е видно, че жалбоподателите по същество твърдят, че обжалваното решение е неоснователно, тъй като не взема предвид релевантните научни данни, своевременно представени от Cheminova A/S пред компетентните органи. Освен това те правят възражение за недействителност на Регламент № 1490/2002, доколкото с него с обратна сила е разрешена намесата на EFSA в процедурата по оценка на малатиона, след като тази процедура вече е била започнала.

68 При тези обстоятелства не може да се приеме, че молбата за допускане на обезпечение не изпълнява изискванията на член 104, параграф 2 от Процедурния правилник. Оттук следва, че тази молба е допустима по отношение на Cheminova A/S.

По неотложността

Доводи на страните

69 Според жалбоподателите неотложността да бъде уважена настоящата молба се дължи на обстоятелството, че обжалваното решение ще им нанесе значителна и непоправима вреда. Тази вреда се състояла в загубата на разрешенията им за продажба на продукти на основата на малатион най-късно на 6 декември 2007 г., в загубата на клиенти и непоправимата загуба на пазарен дял в полза на конкурентни предприятия, които били много силни и вече присъствали на пазара. Освен това обжалваното решение щяло необратимо да унищожи репутацията на основните продукти на четиримата жалбоподатели Cheminova. На последно място, обжалваното решение щяло да накърни репутацията на останалите, вече утвърдени на пазара търговски марки на жалбоподателите.

- 70 Що се отнася до тежестта за доказване, която пада върху тях, жалбоподателите се позовават на Определение на председателя на Съда от 21 октомври 2003 г. по дело *Industrias Químicas del Vallés/Комисия (C-365/03 P(R), Recueil, стр. I-12389, точка 6)*, за да твърдят, че е достатъчно да установят, че „вероятно“ ще претърпят значителна и непоправима вреда, тъй като ще им бъде „трудно да предложат“ заместители на своите клиенти и „рискуват“ непоправимо да загубят пазарен дял предвид условията на конкуренцията на разглеждания пазар. Те добавят, че това определяне на равнището на изискванията в областта на доказването е потвърдено и с Определение по дело *Du Pont de Nemours (France) и др./Комисия, точка 40 по-горе*.
- 71 Освен това жалбоподателите не трябвало да доказват, че ако не бъде постановено спиране на изпълнението на обжалваното решение, вероятно ще изпаднат в неплатежоспособност, а било достатъчно да установят, че при липсата на подобна мярка ще се окажат в положение, което би могло „да измени по неоправим начин [техните] пазарни дялове“ (Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 11 април 2003 г. по дело *Solvay Pharmaceuticals/Съвет, T-392/02 R, Recueil, стр. II-1825, точка 107*; и Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 5 август 2003 г. по дело *Industrias Químicas del Vallés/Комисия, T-158/03 R, Recueil, стр. II-3041, точка 69*), или да накърни тяхното „положение на пазара“ или доброто им име (Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 20 юли 2000 г. по дело *Esedra/Комисия, T-169/00 R, Recueil, стр. II-2951, точка 45*).
- 72 Що се отнася до дадения случай, жалбоподателите посочват, че *Cheminova A/S* произвежда три различни вида продукти за растителна защита: инсектициди, хербициди и фунгициди. На пазара на инсектицидите дружеството търгувало с различни активни вещества, сред които по-специално малатион, хлорпирифос и диметоат.
- 73 Основните пазари в Европа, на които *Cheminova A/S* търгува с малатион посредством дъщерните си дружества *Cheminova Agro Italia* и *Agrodan*, били Италия и Испания. *Cheminova A/S* също продавало продукти на основата на малатион на „Хеминова България“ и на дъщерните си дружества в Полша и в Обединеното кралство. Що се отнася до останалите държави от Общността, *Cheminova A/S* търгувало своите продукти пряко с клиенти.

74 Що се отнася до неизбежния и непоправим характер на вредата, той бил очевиден поради обстоятелството, че на основание на обжалваното решение държавите-членки ще трябва най-късно до 6 декември 2007 г. да отнемат притежаваните от четиримата жалбоподатели Cheminova разрешения за пускане на пазара на продукти за растителна защита. Отнемането на тези разрешения щяло да доведе до непоправима загуба на всички пазарни дялове и клиенти на жалбоподателите по отношение на малатиона, като делът им на общостния пазар на малатион се оценява на около [поверително]¹.

75 Що се отнася до заместимостта на малатиона, от техническа гледна точка нито едно активно вещество не било идентично с друго. При липсата на пълна заместимост клиентите на жалбоподателите трябвало да вземат предвид техническите характеристики на заместителя преди да го изберат вместо малатиона. От правна гледна точка жалбоподателите трябвало да разполагат с национални разрешения за целите на употребата и търгуването на заместващо вещество. Тъй като получаването на такива разрешения отнема време, имало вероятност междуременно пазарът да бъде завладян от конкурентни предприятия. Въвеждането на ново активно вещество от жалбоподателите щяло да отнеме около десет години за изследователска и развойна дейност и финансово щяло да бъде твърде обременително. От търговска гледна точка не било разумно да се изисква от жалбоподателите да разпространяват продуктите на други производители. От структурна гледна точка съответният пазар се характеризирал с изключително интензивна конкуренция, което изправяло жалбоподателите пред мощни конкуренти, способни да предложат не само преки заместители, но и продукти за всички нужди на борбата срещу вредителите, плевелите и болестите.

76 Що се отнася до конкуриращите малатиона продукти, жалбоподателите представят таблица, съдържаща 22 вероятни вещества заместители, сред тях хлорпирифос и абамектин, с които търгували мощни дружества като Dow, Bayer, DuPont, Syngenta и BASF. Те разполагали, от една страна, с наложени маркови продукти, които отговарят на нуждите на клиентите, на които жалбоподателите нямало повече да имат разрешение да продават продукти на основата на малатион, и от друга страна, със значителни финансови ресурси, отделени за

1 — Заличени поверителни данни.

необходимата успоредно с тези продажби реклама. Затова те можели да завладеят пазара, загубен от четиримата жалбоподатели Cheminova, и да утвърдят това завоевание.

77 При тези обстоятелства жалбоподателите се позовават на изявления на клиенти на Cheminova A/S, според които основните продукти, към които тези клиенти щели да се обърнат при липсата на малатион, били хлорпирифос, фосмет и диметоат.

78 Що се отнася до евентуалното връщане на малатиона на пазара, жалбоподателите се позовават на проучване, извършено сред някои от основните им клиенти. Деветте отговора на клиенти, установени в шест държави-членки на Общността, потвърждавали вероятността от непоправима загуба на пазарни дялове и клиенти.

79 Що се отнася до възможността четиримата жалбоподатели Cheminova да компенсират загубата на продуктите на основата на малатион, като ги заменят с други продукти от собствената си гама, те изтъкват, че подобно заместване ще бъде възможно само по отношение на хлорпирифос-етил и диметоат.

80 Техните продукти на основата на хлорпирифос и диметоат обаче не можело да се смятат за заместители на продуктите на основата на малатион. Всъщност те не разполагали с необходимите национални разрешения във всяка държава-членка, където понастоящем действат. Във връзка с това една таблица доказвала липсата на съответствие с продуктите на основата на диметоат и хлорпирифос в Испания — основният им общностен пазар. Така в Испания само [*поверително*] % от загубените възможности за употреба щели теоретично да могат да бъдат възстановени чрез продажби на заместители, включени в продуктовата гама на жалбоподателите. Тази цифра отговаряла на [*поверително*] % от реализирания с малатион оборот на жалбоподателя Agrodan.

- 81 Като напомнят, че от около 40 години малатионът се употребява напълно безопасно на общностния пазар, жалбоподателите добавят, че обжалваното решение засяга общата им репутация и доверието в малатиона. Последните щели да бъдат сериозно накърнени в условията на особено чувствителен към въпросите на здравето и околната среда пазар, което щяло да има тежки последици, изразяващи се в затруднения не само в търговските отношения с клиентите, но и в отношенията с лицата, инвестирали в тях като акционери. По-специално Cheminova A/S било притежател на регистрираната от 1969 г. марка Фуфанол®™, която от около 40 години представлявала основната част от дейността му в търговията с малатион. Cheminova A/S било притежател на други свързани с малатиона марки, чиято репутация и „good-will“ обжалваното решение щяло да унищожи.
- 82 Жалбоподателите също твърдят, че ако малатионът действително бъде вписан в приложение I към директивата, член 13 от директивата щял да позволи на Cheminova A/S в качеството му на нотификатор да откаже достъп на конкурентите и клиентите си до информацията, придобита — на висока цена — за целите на допускането на това вписване. Обикновено достъпът на тези конкуренти и клиенти до посочената информация — необходима за получаването на национални разрешения за въпросния продукт за растителна защита — се разрешавал единствено срещу заплащане, изчислено да обезщети нотификатора за понесените разходи. От обстоятелството на невключването на малатион в приложение I към директивата обаче Cheminova A/S щяло да претърпи вреда, състояща се в отказ да му се предостави произтичащото от това включване право на защита на данните.
- 83 Що се отнася до значителния характер на причинената от обжалваното решение вреда, жалбоподателите отбелязват, че оборотът на жалбоподателя Cheminova A/S, включително реализираният от жалбоподателите Cheminova Agro Italia, „Хеминова България“ и Agrodan, представлява около [поверително] % от общия оборот на цялата група за 2006 г. Според жалбоподателите от доклада на Deloitte & Touche (приложен към молбата за допускане на обезпечение) е видно, че за календарната 2006 година реализираният оборот от малатион достига близо [поверително] милиона евро, което представлява [поверително] % от общия оборот на четиримата жалбоподатели Cheminova. [Поверително] % от този оборот били реализирани на общностния пазар. Общият

размер на оборота, реализиран в засегнатите от обжалваното решение страни, бил близо [*поверително*] милиона евро за 2006 г., което представлява [*поверително*] % от общия реализиран оборот с малатион.

84 Те уточняват, че осъществяваните в рамките на Общността продажби ще бъдат загубени поради отнемането на националните разрешения. Що се отнася до осъществяваните в трети страни продажби, докладът на Deloitte & Touche показвал вреда на множество основания. Така някои трети страни щели да последват общностната правна уредба и в резултат отказът за вписване на дадено активно вещество в приложение I към директивата щял да доведе до забрана на веществото в тези страни, което се потвърждавало от доклада на Phillips McDougall (приложен към молбата за допускане на обезпечение). Нещо повече, съгласно член 5 от Ротердамската конвенция относно процедурата по предварително обосновано съгласие при международната търговия с определени опасни химични вещества и пестициди (ОВ L 63, 2003 г., стр. 29), подписаните конвенцията държави имали задължение за уведомяване за забраните в срок от 90 дни след приемането им. Такова уведомяване можело да доведе до вписването на веществото в приложение III към конвенцията, последица от което е подагането на въпросното вещество на процедура по предварително съгласие в случай на износ извън Общността. Комисията обаче подготвила такова уведомление.

85 Освен това решенията за невключване, каквото е обжалваното решение, обикновено били следвани от определянето на нови максимални нива на остатъчните количества (наречани по-нататък „МНОК“) за въпросното вещество в продуктите с растителен произход. Определянето на такива МНОК щяло на практика да представлява забрана за вноса в Общността на реколти или продукти, третирани с малатион извън Общността. При всички случаи несигурността относно МНОК била достатъчна да породии съмнения у клиентите извън Общността, както показвало електронно съобщение, получено от Fundecitrus — организация на производители на цитрусови плодове от Бразилия. Deloitte & Touche отчело тези обстоятелства при оценката на вредата, произтичаща от загубата на продажби на малатион извън Общността.

- 86 Deloitte & Touche също изчислило пропуснати ползи поради очаквания ръст в рамките на „проекта рапица“: тъй като Cheminova A/S възнамерявало да започне доставки на малатион за сектора на рапицата най-късно през 2009 г., било е предвидено „проектът рапица“ значително да увеличи оборота и печалбата, реализирани от продуктите на основата на малатион. Deloitte & Touche оценило тези пропуснати ползи на повече от [поверително] милиона евро до 2011 г.
- 87 Като отчитат всички необходими фактически обстоятелства за целите на оценката на значителността на вредата, Deloitte & Touche оценило размера на общата вреда, която четиримата жалбоподатели Cheminova ще претърпят поради обжалваното решение, на близо [поверително] милиона евро.
- 88 Що се отнася до жалбоподателя Lodi, жалбоподателите твърдят, че то също ще претърпи значителна и непоправима вреда, ако исканата временна мярка не бъде допусната.
- 89 Комисията смята, че твърдяната от жалбоподателите вреда е от чисто имуществен характер. Подобна вреда като цяло не можела да се разглежда като непоправима, тъй като може да бъде парично обезщетена впоследствие.
- 90 Що се отнася до значителния характер на твърдяната вреда, Комисията признава, че обжалваното решение ще причини на жалбоподателите загуба на техни продажби, приходи и пазарни дялове. Пазарният дял обаче не бил цел сама за себе си: предприятието можело да се възползва от него само ако той му носи печалби. Следователно за да се прецени значителния или не характер на загубата на пазарен дял, било уместно този дял да бъде представен във финансово изражение и то предвид финансовата величина на цялото предприятие. В случая обаче голяма част от извършваните от четиримата жалбоподатели Cheminova продажби на малатион не били засегнати от обжалваното решение, като се има предвид, че само [поверително] % от техните продажби на малатион се осъществявали на общността пазар.

- 91 Вредата, която можела да бъде взета предвид, достигала едва [*поверително*] % от оборота на групата Cheminova за трите следващи години. Такава вреда обаче не можела да се квалифицира като значителна. В това отношение Комисията се позовава на Определение на председателя на Съда от 23 май 1990 г. по дело Cosmos-Tank и др./Комисия (C-51/90 R и C-59/90 R, Recueil, стр. I-2167).
- 92 Според Комисията при изчисляването на вредата жалбоподателите неоснователно вземат предвид загубите на продажби и приходи след 2010 г. Всъщност тези загуби били твърде отдалечени във времето, за да обосноват исканата временна мярка. Освен това жалбоподателите смесвали направените на общностния пазар продажби с извършените на пазарите извън Общността. Обжалваното решение обаче пораждало действие единствено на общностния пазар, а не и в трети страни.
- 93 Що се отнася до непоправимия характер на твърдяната вреда, Комисията отбелязва, че жалбоподателите трябвало да докажат, че пречки от структурно или правно естество ще им попречат да си възвърнат чувствителна част от пазарния си дял с помощта по-специално на подходящи рекламни мерки. Те обаче не представяли никакви доказателства в този смисъл, а се ограничавали да твърдят, че техни конкуренти държат големи пазарни дялове. Това обстоятелство обаче само по себе си не било пречка от структурно естество пред възможността на жалбоподателите да си възвърнат пазарния дял.
- 94 Настоящата молба за допускане на обезпечение впрочем била противоречива, що се отнася до активните вещества, годни да заместят малатиона. Така двата доклада, представени от жалбоподателите в подкрепа на тяхната теза, стигали до диаметрално противоположни изводи. Освен това свидетелствата на клиенти, изтъкнати с цел да се докаже пълната невъзможност за връщането на малатиона на пазара, изобщо не отговаряли на песимистичното тълкуване, което им давали жалбоподателите. Напротив, подобно връщане изглеждало напълно реалистично.

95 Освен това жалбоподателите признавали, че веществата, годни да заместят малатиона, не са пълни заместители. Това доказвало, че ако отново бъде въведен на пазара, малатионът можел да си възвърне пазарния дял благодарение на своите характерни качества. Следователно Комисията смята, че жалбоподателите не доказват наличието на непреодолими пречки, които ги възпрепятстват да си възвърнат чувствителна част от пазара.

96 Оттук Комисията заключава, че в случая не е установено наличието на неотложност.

Съображения на съдията по обезпечителното производство

97 Съгласно постоянната съдебна практика неотложността трябва да се преценява по отношение на необходимостта от постановяване на временни мерки, за да се избегне настъпването на значителна и непоправима вреда за страната, която иска налагането на временната мярка. Неизбежността на вредата не трябва да бъде установена с абсолютна сигурност, а е достатъчно, особено когато настъпването на вредата зависи от наличието на няколко фактора, тя да е предвидима с достатъчна степен на вероятност (вж. Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 7 юни 2007 г. по дело IMS/Комисия, T-346/06 R, Сборник, стр. II-1781, точки 121 и 123 и цитираната съдебна практика). Все пак страната, която се позовава на това, остава длъжна да докаже фактите, за които се предполага, че обосновават възможността да настъпи значителна и непоправима вреда (Определение на председателя на Съда от 14 декември 1999 г. по дело HFB и др./Комисия, C-335/99 P(R), Recueil, стр. I-8705, точка 67; Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 15 ноември 2001 г. по дело Duales System Deutschland/Комисия, T-151/01 R, Recueil, стр. II-3295, точка 188, и Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 25 юни 2002 г. по дело В/Комисия, T-34/02 R, Recueil, стр. II-2803, точка 86).

98 Също от добре установената съдебна практика следва, че вреда от имуществен характер не може, освен при изключителни обстоятелства, да се разглежда

като непоправима или дори трудно поправима, доколкото обикновено тя може да бъде парично обезщетена впоследствие (Определение на председателя на Съда от 11 април 2001 г. по дело Комисия/Cambridge Healthcare Supplies, C-471/00 P(R), Recueil, стр. I-2865, точка 113; Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 15 юни 2001 г. по дело Vactria/Комисия, T-339/00 R, Recueil, стр. II-1721, точка 94).

99 Исканата временна мярка е обоснована само ако изглежда, че при липса на такава мярка, преди да бъде постановено окончателното решение по делото, жалбоподателят ще се окаже в положение, което може да постави в опасност съществуването му (Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 3 декември 2002 г. по дело Neue Erba Lautex/Комисия, T-181/02 R, Recueil, стр. II-5081, точка 84). Доколкото неизбежното изчезване от пазара действително представлява както непоправима, така и значителна вреда, в тази хипотеза постановяването на исканата временна мярка изглежда основателно.

100 Макар че е отчетено и обстоятелството, че при липсата на исканата временна мярка пазарните дялове на жалбоподателя ще бъдат изменени по непоправим начин (Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 30 юни 1999 г. по дело Pfizer Animal Health/Съвет, T-13/99 R, Recueil, стр. II-1961, точка 138; Определение на председателя на Първоинстанционния съд по дело Solvay Pharmaceuticals/Съвет, точка 71 по-горе, точка 107; и Определение на председателя на Първоинстанционния съд по дело Du Pont de Nemours (France) и др./Комисия, точка 40 по-горе, точка 175), трябва да се уточни, че тази хипотеза не би могла да се постави наравно с риска от изчезване от пазара и да обоснове постановяването на исканата временна мярка, освен ако непоправимото изменение на пазарните дялове няма също значителен характер. Следователно не е достатъчен рискът да бъде загубен макар и минимален пазарен дял, а е важно този пазарен дял да е достатъчно съществен. Жалбоподател, който се позовава на загубата на такъв пазарен дял, трябва да докаже освен това, че поради пречки от структурен или правен характер ще му е невъзможно да си възвърне чувствителна част от този дял, по-специално чрез подходящи рекламни мерки (вж. в този смисъл Определение по дело Комисия/Cambridge Healthcare Supplies, точка 98 по-горе, точки 110 и 111; и Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 26 февруари 2007 г. по дело Sumitomo Chemical Agro Europe/Комисия, T-416/06 R, точки 59 и 60).

- 101 Именно в светлината на тези съображения следва да се разгледат обстоятелствата, които жалбоподателите изтъкват, за да установят, че ако не бъде разпоредено спирането на изпълнението на обжалваното решение, Cheminova A/S ще претърпи значителна и непоправима вреда. При това положение е важно да се напомни, че доводите относно жалбоподателите Lodi, Cheminova Agro Italia, „Хеминова България“ и Agrodan трябва да бъдат изключени от това разглеждане (вж. точка 64 по-горе).
- 102 Необходимо е най-напред да се провери дали твърдяната вреда може да се квалифицира като значителна с оглед по-специално на големината и оборота на предприятието, както и на характеристиките на групата, към която то принадлежи (вж. Определение по дело Cosmos-Tank и др./Комисия, точка 91 по-горе, точка 26; Определение по дело Du Pont de Nemours (France) и др./Комисия, точка 40 по-горе, точки 196 и 203 и цитираната съдебна практика).
- 103 В това отношение жалбоподателите посочват, че в течение на трите години 2004, 2005 и 2006 средният оборот на групата, към която принадлежи Cheminova, достига 5,248 милиарда датски крони (ДКК), или повече от 700 милиона EUR. Според жалбоподателите значителността на вредата е установена по-специално поради обстоятелството, че в течение на 2006 г. реализираният оборот с малатион достига близо [поверително] милиона евро, „което представлява [поверително] % от общия оборот на жалбоподателите Cheminova“. Те уточняват, че „[поверително] % от този оборот са реализирани на пазара на Европейския съюз“.
- 104 Оттук следва, че според представените от жалбоподателите цифри годишната вреда от обжалваното решение на общността пазар достигала по-малко от 1 % от оборота на тяхната група.
- 105 Доказателствената стойност на обстоятелствата, на които почива тази цифра от по-малко от 1 %, обаче е несъмнено отслабена поради факта, че предоставените от жалбоподателите цифри трябва да се разглеждат като относителни по две причини.

- 106 От една страна, споменатите в молбата за допускане на обезпечение проценти са изчислени спрямо оборота, реализиран от четиримата жалбоподатели Cheminova, докато е трябвало да бъдат изчислени спрямо по-високия оборот на групата, към която те принадлежат. От друга страна, както вече бе постановено по-горе (точки 64 и 101), единствено отнасящите се до Cheminova A/S обстоятелства могат да бъдат взети предвид при установяването на неотложността. Представените в молбата за допускане на обезпечение данни обаче се отнасят до четиримата жалбоподатели Cheminova и не позволяват да се идентифицират релевантните за Cheminova A/S цифри, докато те би трябвало да бъдат включени в самия текст на молбата за допускане на обезпечение (вж. точка 66 по-горе).
- 107 Оттук следва, че обстоятелствата в цифрово изражение, изложени от жалбоподателите относно претърпяната на общностния пазар вреда, не изглеждат достатъчно точни, за да се установи неотложността по отношение на Cheminova A/S.
- 108 Излишно е да се добавя, че като се оцени приблизително годишната вреда от обжалваното решение само за Cheminova A/S, би се стигнало до величина от значително по-малък порядък от съответстващата на по-малко от 1 % от оборота на групата Cheminova.
- 109 Доколкото жалбоподателите се позовават като последица от обжалваното решение на намаляване на техните продажби в нечленуващи в Общността държави поради обстоятелството, че някои трети страни ще последват общностната правна уредба, уместно е да се приеме за установено, че подобно поведение не се твърди, що се отнася до пазара в Съединените щати и пазара в Канада, където според доклада на Deloitte & Touche жалбоподателите продават [поверително] % от своите продукти на основата на малатион. Според изложеното в самия доклад тези два пазара вероятно изобщо няма да бъдат засегнати от невключването на малатион в приложение I към директивата. Следователно твърдяното отрицателно въздействие на обжалваното решение върху продажбите в трети страни вече е значително намалено според самите доказателства, предоставени от жалбоподателите.

- 110 Що се отнася до другите трети страни, в които те твърдят, че търгуват с продукти на основата на малатион, жалбоподателите не установяват, че исканата временна мярка — ако се предположи, че бъде допусната — би попречила на органите в съответните страни да забранят търговията с малатион на тяхна територия. Следователно те не доказват, че спирането на изпълнението на обжалваното решение ще е годно да възпрепятства настъпването на твърдяната вреда. При всички положения подобна забрана за търговия с малатион ще е пряка последица не от обжалваното решение, а от решение на органите на всяка трета страна при упражняване на суверенните им правомощия (вж. в този смисъл Определение от 30 юни 1999 г. по дело Pfizer Animal Health/Съвет, точка 100 по-горе, точка 160).
- 111 Позоваването от страна на жалбоподателите на член 5 от Ротердамската конвенция (вж. точка 84 по-горе) също не е от естество да установи в достатъчна степен, че задължението на Общността по тази разпоредба за информиране и уведомяване би могло да причини на Cheminova A/S предвидима и оценима в цифрово изражение вреда в дадена трета страна по време на главното производство. Макар и жалбоподателите да отбелязват, че по силата на Регламент (ЕО) № 1376/2007 на Комисията от 23 ноември 2007 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕО) № 304/2003 на Европейския парламент и на Съвета относно износа и вноса на опасни химични вещества (ОВ L 307, стр. 14) малатионът е бил вписан в част 1 от приложение I към този Регламент № 304/2003, който прилага Ротердамската конвенция, достатъчно е да се приеме за установено, че по смисъла на член 7, параграф 1 от Регламент № 304/2003 това вписване има за единствена последица създаването на задължение за информиране спрямо евентуални страни вносителки. Следователно жалбоподателите не доказват, че механизмът на Ротердамската конвенция пряко и неизбежно би причинил загуби на продажби на продукти на основата на малатион на пазара на определени трети страни. Напротив, в отговор на поставен от съдията по обезпечителното производство въпрос те признават, че единствено третата страна може да реши дали да внася съответните продукти или не.

- 112 Жалбоподателите твърдят още, че решенията за невключване, каквото е обжалваното решение, обикновено са следвани от определянето на нови МНОК за въпросното вещество в продуктите с растителен произход, което на практика означавало забрана на вноса в Общността на реколти или продукти, третирани с малатион извън Общността, и пораждало съмнения у клиентите от трети страни. В отговор на поставен от съдията по обезпечителното производство въпрос те уточняват, че връзката между обжалваното решение и определянето на МНОК се състои в засягането на продажбата на продуктите на основата на малатион в трети страни.
- 113 Във връзка с това, що се отнася до твърдените отрицателни последици от новите МНОК върху търговията с трети страни, не се оспорва, че жалбоподателите продават [поверително] % от своите продукти на основата на малатион на пазарите в Съединените щати и Канада. Съгласно изложеното в самия доклад на Deloitte & Touche обаче тези два пазара вероятно изобщо няма да бъдат засегнати от проблематиката на МНОК. Що се отнася до другите пазари, достатъчно е да се напомни, че единствено съответните трети страни могат да решават дали да внасят продукти на основата на малатион или не (вж. точки 110 и 111 по-горе).
- 114 По същия начин, макар че обжалваното решение действително може да доведе до определянето на нови МНОК за малатиона, вредата, която се твърди, че ще бъде претърпяна на общностния пазар поради тези МНОК, няма да е пряка последица от обжалваното решение. Всъщност както признават жалбоподателите, общностното производство за определяне на МНОК е самостоятелно спрямо невключването на малатиона в приложение I към директивата. Освен това жалбоподателите не представят достатъчно доказателства, че невключването на малатиона в приложение I към директивата непременно би означавало забрана на вноса в Общността на продуктите, третирани с това вещество, поради новите по-строги МНОК. По-специално те не излагат причините, които ще възпрепятстват общностния законодател, с оглед улесняването на международния търговски обмен, да определи „толеранс при вноса“, позволяващ вноса на храни и продукти с растителен произход, засегнати от предишните МНОК за малатиона.

- 115 Оттук следва, че твърденията на жалбоподателите относно проблематиката на МНОК не са релевантни при доказването на значителността на вредата, за която се твърди, че е причинена на Cheminova A/S от обжалваното решение.
- 116 Доколкото жалбоподателите се позовават на „проект рапица“, в рамките на който Cheminova A/S възнамерявала да доставя малатион за сектора на рапицата, като така предвиждала значително да увеличи реализирания оборот и печалбите от продукти на основата на малатион, достатъчно е да се отбележи, че изтъкнатите при тези обстоятелства пропуснати ползи почиват на чисти очаквания, доколкото молбата за допускане на обезпечение не показва наличието на какъвто и да било подписан договор или предварителен договор за доставка, имащ за цел прилагането от страна на Cheminova A/S на този проект, чието изпълнение обжалваното решение можело да застраши. „Проектът рапица“ следователно все още не е достатъчно конкретизиран, за да може да се разглежда като придобивка на Cheminova A/S.
- 117 Твърдяната във връзка с „проекта рапица“ вреда следователно трябва да бъде квалифицирана като хипотетична. Доколкото обаче зависи от настъпването на бъдещи и несигурни събития, вреда от чисто хипотетично естество не може да обоснове постановяването на временни мерки (Определение на председателя на Първоинстанционния съд по дело Government of Gibraltar/Комисия, точка 45 по-горе, точка 101; и Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 3 февруари 2004 г. по дело Enviro Tech Europe и Enviro Tech International/Комисия, T-422/03 R, Recueil, стр. II-469, точка 65). Следователно направените при тези обстоятелства твърдения на жалбоподателите не са от естество да установят значителността на вредата, за която се твърди, че е причинена на Cheminova A/S от обжалваното решение.
- 118 Що се отнася до вредата от лишаването от правото на защита на данните, за което се твърди, че е предоставено от член 13 от директивата, нужно е да се приеме за установено, че в молбата за допускане на обезпечение жалбоподателите се въздържат от излагането в цифрово изражение на този елемент от вредата, произтичаща от невключването на малатион в приложение I към директивата, без при това да поддържат, че е невъзможно да се даде такова цифрово изражение. Твърдението относно защитата на данните следователно трябва да бъде отхвърлено.

- 119 От изложеното дотук следва, че не може да се приеме нито едно от изтъкнатите доказателства за установяване на значителността на претърпяната от Cheminova A/S вреда.
- 120 Освен това от тази вреда, оценена приблизително на по-малко от 1 % от оборота на групата Cheminova (вж. точка 108 по-горе), трябва да се направят приспадания предвид признанието на жалбоподателите, че са в състояние частично да компенсират своите продажби на продукти на основата на малатион с продажбата на други продукти, които те произвеждат или за които имат разрешение за търговия, като уточняват, че в Испания [*поверително*] % от загубените възможности за употреба ще могат да бъдат възстановени чрез продажби на заместители, включени в продуктовата гама на жалбоподателите.
- 121 Тези констатации са достатъчни, за да се направи изводът, че при всички положения причинената с обжалваното решение вреда на Cheminova A/S чисто би възлязла на по-малко от 1 % от оборота на групата Cheminova и при това положение не би могла да се разглежда като значителна дори без да е необходимо да се определят всички заместители и да се извършват необходимите приспадания, което впрочем би било невъзможно при липсата на цифри, отнасящи се само за Cheminova A/S.
- 122 Този извод не се оборва от преценката на съвкупността от изтъкнатите от жалбоподателите фактически обстоятелства, и по-специално обстоятелството, че Cheminova A/S започва да произвежда малатион през 1968 г. с марката Gyfanon®, през 1991 г. става основният производител на малатион, следователно присъства на пазара на малатион от около 40 години и ползва разрешения за търговия с продукти за растителна защита на основата на малатион за многобройни видове употреба в десет държави-членки на Общността. Всъщност тези

исторически съображения не биха могли да бъдат взети предвид, доколкото от тях не произтичат никакви икономически и финансови данни в цифрово изражение, които да могат да бъдат взети предвид при оценка на вредата, годна да обоснове допускането на временна мярка.

123 Освен това жалбоподателите не представят достатъчно доказателства, че приблизително оценената по-горе вреда може да се разглежда като непоправима.

124 В това отношение е достатъчно да се приеме за установено, че макар жалбоподателите да поддържат, че рискуват да загубят спечелените от малатиона пазарни дялове и репутация в Общността, те не успяват да представят достатъчно доказателства, че за Cheminova A/S ще е невъзможно да си възвърне тази репутация и загубените пазарни дялове, в случай че обжалваното решение бъде отменено в главното производство. Всъщност материалите от преписката по обезпечителното производство не позволяват да се заключи, че тези загуби ще бъдат непоправими и че няма да е възможно малатионът да възвърне предишните си позиции.

125 От една страна, жалбоподателите сами подчертават, че от техническа гледна точка ще е невъзможно да се постигне пълна и лишена от недостатъци замеситимост на малатиона. От друга страна, те отбелязват, че едно от основните предимства на малатиона е широкият му спектър на действие и възможността да бъде продаван на производителите на сравнително умерена цена. Накрая, те изрично привличат вниманието върху изявленията на три представителни организации на техни клиенти в Европа, които подчертават значението на малатиона, неговия незаменяем характер в палитрата от химични инструменти за борба с вредните насекоми и за избягване на развитието на резистентност, както и пагубните икономически последици от невключването на малатион в приложение I към директивата.

126 Оттук следва, че качествата на малатиона очевидно са доста ценени от клиентите на жалбоподателите и не съществува пълен заместител. Тези доказателства също сочат възможността малатионът да се върне на пазара, в случай че изпълнението на обжалваното решение не бъде спряно, но то бъде отменено от съдебното решение по главното производство.

127 Това заключение се потвърждава от резултатите на проучване сред някои от основните им клиенти относно евентуалното връщане на малатиона на пазара вследствие на ново разрешение за това вещество. Всъщност нито един от запитаните клиенти не изключва категорично възможността малатионът да си възвърне загубените пазарни дялове.

128 В това отношение е уместно да се уточни, че един от деветте клиенти безусловно признава възможността за връщане на малатиона на пазара. Макар друг клиент да заявява, че подобно връщане изглежда трудно, тъй като пазарът ще е частично завладян от други продукти, доказателствената стойност на този отговор се отслабва от обстоятелството, че негов автор е Lodi, един от жалбоподателите, което не би могло да го квалифицира като обективен източник на информация, доколкото в рамките на настоящото производство то поддържа именно че възвръщането на предишните позиции на малатиона ще е невъзможно. Трети клиент отговаря, че щом заместителите и малатионът са сходни по ефикасност и цена, ще е трудно да си представи, че земеделските производители отново ще употребяват малатион. Този клиент обаче добавя, че би продавал отново малатион в случай на връщането му на пазара. Останалите клиенти допускат връщане на малатиона на пазара при различни условия, свързани с ефикасността на продукта и конкурентността на неговата цена.

129 Жалбоподателите обаче не твърдят, че малатионът е по-малко ефикасен от заместителите, които щели да завладеят пазарните им дялове поради

обжалваното решение. Що се отнася до равнището на цената, жалбоподателите сами посочват сравнително високия марж на печалба при някои от техните продукти на основата на малатион, а именно [*поверително*] %, което би могло да им позволи да предлагат понижени цени с цел подпомагане на повторното въвеждане на тези продукти на пазара.

130 Оттук следва, че макар че възвръщането на загубените поради обжалваното решение пазарни дялове на малатиона може да бъде икономически и финансово доста обременително, подобно връщане на пазара, което включва и възстановяването на репутацията на малатиона, не изглежда невъзможно (вж. в този смисъл Определение от 30 юни 1999 г. по дело Pfizer Animal Health/Съвет, точка 100 по-горе, точки 161—165).

131 Вредата, която се твърди, че Cheminova A/S ще претърпи поради обжалваното решение, следователно не би могла да се смята за непоправима, като не е необходимо да се разглеждат останалите повдигнати във връзка с неотложността въпроси, и по-специално заместимостта.

132 От всичко изложено дотук следва, че жалбоподателите не доказват, че при сегашното положение Cheminova A/S ще претърпи значителна и непоправима вреда, ако не бъде постановено исканото спиране на изпълнението.

133 Следователно молбата за допускане на обезпечение трябва да бъде отхвърлена поради липса на неотложност, без да е необходимо да се разглежда въпросът дали са изпълнени останалите условия за постановяване на спиране на изпълнението.

По изложените съображения

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД

определи:

- 1) **Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.**

- 2) **Не се произнася по съдебните разноски.**

Съставено в Люксембург на 4 декември 2007 година.

Секретар

E. Coulon

Председател

M. Jaeger